

vil blive strengere end hidtil, og derfor skulde denne Forsikringslov være en moralsk Støtte for Dyrlægerne, saaledes at de ikke skulde være saa ængstelige for at kassere Kød og ikke se gennem Fingre med Kød, som ikke var saa fint 1ste Klasse, som ønskes kunde, eller blive for milde i deres Dom; som de jo kunde være tilbøjelige til, naar der ikke var en Forsikring for Ejerne af de kasserede Dyr.

Det forekommer mig, at som Forholdet her foreslaas ordnet, vil det blive meget vanskeligt, og at det egentlig bliver et altfor besværligt Maskineri at arbejde med, naar det skal gaa ind under Staten. Jeg for mit Vedkommende vilde meget hellere, hvis man overhovedet vil gaa til en tvungen Forsikring, at det saa blev en privat Forsikring for de private Slagterier, saaledes som der allerede findes adskillige Steder. Jeg tror, det vil blive meget naturligere og heller ikke saa dyrt. Det gaar jo meget let, hvor der allerede er indført private Forsikringer, og det kunde ogsaa meget vel gaa i Fremtiden, saa meget mere, som Staten jo ikke vil yde eller ikke tænker paa i Længden at yde nogen Erstatning til de skadelidte. Det er jo ikke Meningen, at Staten dermed skulde faa en Udgift. Meningen er jo den, at efterhaanden som Forsikringerne komme til at arbejde, og det da skulde vise sig, at de Præmier, der ere ansatte for de forsikrede Dyr, ere for lave, saaledes at der ved den Garanti, Staten stiller, skulde blive en Udgift for Staten, saa skal Forholdene reguleres derhen, at Staten bliver holdt skadesløs, og at Præmierne strække til, saa at Erstatningen for det kasserede Kød kan blive udredet deraf. Ja, der er endogsaa tænkt paa, at der skulde blive et Overskud, og det er for mig et kildent Punkt, at i det Tilfælde, der skulde blive Overskud paa disse Forsikringer, dette saa, som der staar i § 2, skal indbetales til Statskassen, og der staar jo tillige i § 2, at Midlerne skulle forrentes, altsaa man tænker paa at faa et eventuelt Overskud, som skulde indgaa i Statskassen. Derved vilde det blive endnu dyrere for Ejerne af Dyrene, men paa et andet Sted nævnes det ganske vist i Motiverne, at skulde det vise sig, at der nu bliver et Overskud, kunde Præmierne nedsættes. Det er noget, man stiller i Udsigt, men noget bestemt er der ikke sagt derom, man kan gøre det, og man kan lade være, om man vil. Under alle Omstændigheder er det urimeligt, om der skulde blive et Overskud, som Staten skulde beholde, saaledes at Ejerne

kom til at svare en større Præmie, end det virkelig var nødvendigt, men som sagt, jeg skal ikke fordybe mig mere end nødvendigt i Lovforslaget for Øjeblikket. Dette Lovforslag vil jo gaa til samme Udvalg som det, der faar med Kødkontrolloven at gøre, og der kan Sagen jo nærmere undersøges og drøftes. Men for mig staar det saaledes i Øjeblikket, at privat Forsikring — selv ved tvungen Forsikring —, naar der er Statskontrol, maa anses for mere praktisk og mindre bekostelig, end naar Forsikringen kommer direkte under Staten. Jeg tror, at Landbrugministeriet vilde faa ikke saa lidt Ulejlighed med at fastsætte de Takster her er Tale om.

Der staar ogsaa i Lovforslaget, at Præmierne skulde være forskellige i de forskellige Egne af Landet, alt efter som Sygdomme, navnlig Tuberkulosen skulde være mere udbredt det ene Sted end det andet, men det vil sikkert blive meget vanskeligt at afgøre, hvor stor Præmien skulde være i de forskellige Landsdele. Nej, skulde man endelig gaa til en Statskontrol, bør der sikkert være Solidaritet hele Landet over, saaledes at alle kom under samme Forsikring. Derved kunde den ene det ene Sted maaske en Gang blive ramt haardere end en anden et andet Sted, men det kunde saa opvejes ved, at det en anden Gang gik omvendt. Solidaritet maa der være over hele Landet. Det forekommer mig at være det heldigste og mest praktiske.

Som sagt: den private Assurance forekommer mig heldigere end Statsassurancens, men da Spørgsmaalet jo vil blive overvejet i det Udvalg, der er nedsat om Kødkontrollen, skal jeg i Øjeblikket ikke komme mere ind derpaa.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Idet jeg for øvrigt vil udtale, at jeg er enig med det ærede Medlem, der nu satte sig (Rosleff), i de Bemærkninger, som han gjorde om Lovforslaget, og navnlig i de Betæneligheder, han havde ved at gaa til tvungen Forsikring med Statsgaranti, er der blot en Ting, jeg havde Lyst til yderligere at tilføje, og som ogsaa gør mig betænkelig over for Spørgsmaalet om tvungen Forsikring. Der er jo nemlig foreslaaet her, at det kun er ved de Slagterier, som have faaet Ret til at eksportere eller til at benytte Statens Eksportstempel, at der kan tegnes og skal tegnes den saakaldte tvungne Forsikring. Men nu maa vi jo være klare over, at der vil blive mange Slagterier — eller om de